

Sygn. akt III AUa 957/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krzysztof Szewczak (spr.)
Sędziowie:	SA Krystyna Smaga SA Elżbieta Gawda
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2012 r. w Lublinie

sprawy S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału

w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 30 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV U 101/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że datę początkową prawa do emerytury ustala na dzień 6 grudnia 2011 roku.

III A Ua 957/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 stycznia 2012 r., znak nr: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił S. B. prawa do emerytury, ponieważ nie udowodnił on na dzień 1 stycznia 1999 r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony S. B. domagał się jej zmiany poprzez ustalenie mu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wnosił o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał S. B. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 grudnia 2011 r.

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd I instancji ustalił, że S. B. urodzony w dniu (...), w okresie od dnia 17 października 1975 r. do dnia 30 kwietnia 1997 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach na stanowisku robotnika w przemyśle materiałów stale wykonującego prace pomocnicze lub inne przy produkcji betonu kruszywowego – smarownika form w Przedsiębiorstwie (...) w S., które było zakładem silikatowym zajmującym się produkcją pustaków. Wnioskodawca pracował w hali przy obsłudze dwóch młynów: mokrego i suchego, przy czym w tym pierwszym mielone były wapno i piasek, zaś w młynie suchym mieszany był cement z wapnem. Końcowym efektem jego pracy były pustaki. Ubezpieczony pracował w masce i słuchawkach ze względu na duże zapylenie i w hałas. Pracował nadto przy rozładunku wagonów z wapnem.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż z ustaleń dokonanych w sprawie niniejszej wynika, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymował się stażem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym co najmniej 15 lat. Wnioskodawca spełnił tym samym wszystkie wymienione w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) warunki prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. W związku z tym Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2011 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożył on wniosek o emeryturę.

W apelacji od tego wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zarzucając naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 184 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych polegające na błędnym jego zastosowaniu i przyznaniu wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia, w którym pozostawał on jeszcze w stosunku pracy, wnosił o jego zmianę poprzez przyznanie S. B. prawa do emerytury od dnia 6 grudnia 2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych warunki prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym muszą być spełnione łącznie. Jednym z tych warunków w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem jest rozwiązanie stosunku pracy.

Uwadze Sądu Okręgowego uszło, jak trafnie zarzucił apelant, że wnioskodawca S. B. zarówno w dacie, w której osiągnął wiek 60 lat (9 listopada 2011 r.), jak i w dacie początkowej prawa do emerytury, wskazanej w zaskarżonym wyroku (1 grudnia 2011 r.) pozostawał jeszcze w stosunku pracy. Ze świadectwa pracy wydanego wnioskodawcy przez Spółdzielnię Usługowo-Produkcyjną (...) w M. wynika, że umowa o pracę została rozwiązana z dniem 5 grudnia 2011 r. (k. 14 a. e.). W związku z tym należało uznać, iż ubezpieczony spełnił wszystkie warunki prawa do emerytury, bliżej określone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z dniem 6 grudnia 2011 r. i od tej daty należało ustalić mu prawo do emerytury.

Z przedstawionych wyżej względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.